

24.12.48, יום ו' כב כסלו תש"ט.

בא מבין. הסיכום שלו: בעצרת נהרסה חכנית ברנדוס, נחשדערת מנחיגות אנגליה
בעצרת בכעית א"י, הקניה 29 בנובמבר לא נחבטלה, גם 14 למאי לא ביטלה נובמבר,
דחית קבלת ישראל היא רק זמנית, גם צרפת וגם קנדה הצביעה לדחות הקבלה לישיבה
הבאה, עוד לפני הבחירות בישראל. אמריקא וצרפת רוצות לעשות גסטה עוד לפני הבחירות.
האנגלים לא נשתנו - אבל סעריכים מציאות חדשה. רק בוויין עדין פועל מחוך אסוציה
אנטי-יהודית, אבל יש לחץ חזק של דעת הקהל על הממשלה לשנות היחס.
אבן חולק כסוגי על דעה משה בדבר סחן קונסול בריטי בלי הכרה די-פסקו, אבסטרליה
וניו-זילנד חוסכות בנו מחוך נאמנות לאו"ם (חרדה לשלום בעולם) והרצון להיות
עצמאים. באמריקא הדרוסית רכשנו ידידים חדשים - וונצואלה, ארגנטינא, קוסטה-ריקה.
ראובן מוסר לי שהידענות מהחזית אינן מדאיגות כלל וכלל.

- באו שאול וחי. רוצים מסא אישור להזמנה בשביל חיל האוויר בסכום של
1.952.000 \$: 12 מוססנגים (P. 51) כ"ס 15000 \$, 20 - P-47 (כ"א 5000),
35 מחוטי אימון 6-7. (כ"א 35000), 42 לאימונים 17. P 7 (כ"א 3.500 \$),
5 ססציות 25 מ, (כ"א 25000), 4 - C, 47 (כ"א 25000), 1 - D.C. 4 (8175,000),
6 - P₅ (כ"א 5000) - יחד 1.032.000 \$. חלקי חילוף 150,000, מכשירי קשר
200,000 \$, חימוש וחחסושה - חצי מיליון (100 טכונות ברונינג כ"א 31000,
חחסושה 0.5, שני מיליון כ"א 0.2), ציוד לחמש מאות סייסים כ"א 60 \$, ציוד
למחקר 345.000 \$, חשלומין ומגויסים ומשפחות א לחורש 75,000 \$, העברת 100 מבוסיים
ארצה (כ"א 1000 \$).

- הלכתי לברר באגם מהו מצב החזית והוגד שיגאל זה נסע לבאר שבע. טלפנתי
לבדרה שיעכבו אותו, ויצאתי מיד לבדרה. שם מצאתי אותו ואח מונדז, אמרתי

שבהזדמנות זו יש להביא לידי הכנעה את פלוגה, ויש לרכז כל החותכים החפשים וגם לקחת מחזית ג' - שאין בה עכשיו חשש של קרבות - ולהפגיש פלוגה בלא רחמים עד שיכנעו. ניהנו מיד למנדק ההוראות הדרושות ושנינו יצאנו לבאר שבע. כאמור לנו שאי אפשר כמעט לעבור דרך סעד ויעצונו ללכת דרך מוחרקה, ויגאל אמר שידע הדרך. לפני מוחרקה נעכבנו ע"י נחילי מים. שנים הצלחנו לצלוח אבל הכפר היה חסום, ובודי השלישי סבכו הג'פים שלנו, ולמרות כל המאמצים לא יכלנו לחלץ אותם, אם כי נחטיה מצא מעבר בכפר ועקרנו דלתות של הבתים לעשות גשר. החלטנו ללכת ברגל עד הכביש, והשארנו מ.צ. אחרים עם הג'פים. עברנו לפני כפר שלא היה רשום במפתה ויינו סבורים שאנו חוצים, אולם סוף סוף הגענו לכביש, עזרנו ג'ים שעבר שם והגענו לבאר שבע.

מה בררנו פרטי הסבב. גדוד 13 נתקף אחמול בבוקר ואח"כ ביורים רגלים, הדרך לעזרה נותקה, ובסגת הגדוד סבל אבדות קשות. היו כ-25 הרוגים ונעדר ים וכארבעים מצועים. בין ההרוגים סגן מפקד הגדוד, מפקד פלוגה וסגן מפקד פלוגה. הבחורים נלחמו בגבורה רבה.

לרגל הגשמים נחאחר המשלוח לחזית הנגב, והקרוב שהיה צריך להתחיל היום יתחיל רק מחקר, צ ראינו גדוד 9 שיצא למערכה לפנות ערב - במצב רוח מרומם. ניהנו הוראות לנספות על פלוגה.

לאחר חשכה חזרתי הביתה - דרך סעד. ראיתי שצדקו אלה שיעצוני לא לנסוע בדרך זו. טרקטורים סרכו בקסי מכוניות. כמה חשוב כביש - אפילו - או ביחוד - למלחמה!